

המעשה הוא העיקר

כ"ף טבת - יום ההילולא של הרמב"ם

להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות ובפרט בלימוד הרמב"ם
א. הרמב"ם כתב את (חיבורו העיקרי¹) "משנה תורה" לכל בני ישראל², הרי יום ההילולא שלו [נוסף על של כל צדיק³] בודאי צריך להביא לידי הוספה בעניני תורה ומצוות במעשה בפועל אצל כל בני ישראל, ולכל לראש – בנוגע ללימוד חיבורו, "משנה תורה"⁴.

ג. להשתתף (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכמה וכמה מבני ישראל, ג' פרקים ליום או פרק א' ליום, או ספר המצוות [מהמעלות דלימוד משנה תורה להרמב"ם – שבו לומדים ההלכות דכל התורה כולה, גם ההלכות השייכות לזמן שבית המקדש הי' קיים, ועוד ועיקר – הלכות שיהיו שייכות "באותו הזמן"⁵].

ד. בפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה⁷.

וזאת למודעי השליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלכת בלבד.
(1) ראה גם ש"פ שמות תנש"א - התועדויות ע' 153: "חיבורו העיקרי שקראו בשם משנה תורה, החיבור היחידי שכתבו בלשון הקודש".

(2) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ – התועדויות ע' 148: "כמ"ש בהקדמתו לחיבורו "ראיתי לחבר... דיני התורה... בלשון ברורה ודך קצרה... עד שיהיו כל הדינים גלויין לקטן ולגדול... לפיכך קראתי שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה וכו'".

(3) תש"נ שם: "ע"פ ביאורו של רבינו הזקן באגה"ק בנוגע ליום הילולא של צדיק, ש"ל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה... ופועל ישועות בקרב הארץ" – מובן, שמעלת יום זה צריכה להביא לידי התעוררות להוסיף בעניני תורה ומצוות, והעיקר שיבוא במעשה בפועל, בהתאם לכלל בכל התורה כולה ש"המעשה הוא העיקר". ובהדגשה יתירה בנוגע ליום ההילולא דהרמב"ם שכתב וכו'".

(4) תש"נ שם. ראה ש"פ שמות תשנ"ב – שיחות קודש ע' 523: "ומובן, שהוראה זו שייכת לכא"א מישראל, שהרי כל יהודי "חיי" עם הרמב"ם – אם ע"י לימוד הרמב"ם עצמו, או ע"י לימוד הספרים המיוסדים על מה שכתב הרמב"ם, או ע"י לימוד הספרים עליהם ייסד את ספריו, החל ממקור ויסוד כל התורה – תורה שבכתב". וראה ש"פ שמות שם ע' 529: "זוהי ההוראה לפועל העיקרית משבת זו והתועדויות זו: להחליט החלטות טובות להוסיף בלימוד ספר הרמב"ם, ובאופן ד"ללמוד וללמד" – הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לאחרים וכו'". ושם ע' 530: "כאמור לעיל, ההוראה לפועל משבת זו היא – להחליט בנוגע להוספה בלימוד ספר הרמב"ם, וכל המרבה הרי זה משובח וכו'".

(5) משיחת מוצאי ל"ף טבת תש"נ שם: "ומתחיל מההכנה לאותו הזמן", שצריכים ללמוד הענינים השייכים לביהמ"ק השלישי לידע כיצד לבנותו, או כיצד להשתתף בנדבת ביהמ"ק וכו', כמו הלכות בית הבחירה, וכו'".

ובשנים הכי אחרונות הונהג בתפוצות ישראל ללמוד רמב"ם בכל יום ויום.
(6) ש"פ שמות תשנ"ב – התועדויות ע' 107: כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף כו').
שם. (7)

ה. נוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבני ישראל מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים⁷.

ו. ביום ההילולא של הרמב"ם – הוא זמן המתאים לעורר עוד הפעם [להשתדל ובהשתדלות יתירה⁸], אודות לימוד הרמב"ם בכל יום, ג' פרקים ליום, על מנת לסיימו מידי שנה בשנה⁹.

להוסיף בצדקה

ז. להוסיף¹⁰ בענינים הקשורים עם בעל ההילולא, על ידי הוספה בנתינת הצדקה (כמבואר גודל הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבינו הזקן)¹⁰.

לערוך התועדות

ח. יש לערוך התועדות ביום ההילולא של הרמב"ם בכל מקום ומקום¹¹, וגם במקומות שכבר החליטו והכריזו ע"ד עריכת התועדות – יכולים וצריכים להוסיף בזה עוד יותר¹².

ט. נכשסיום הרמב"ם חל בסמיכות ליום ההילולא שלו אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח] כדאי ונכון שבין החגיגות דסיום הרמב"ם שעושים בכל מקום ומקום, יערכו גם חגיגות דסיום הרמב"ם ביום הסתלקותו של הרמב"ם¹³.

י. [לערוך] על כל פנים – חגיגה אחת בארץ ישראל, ומה טוב – על ציונו של הרמב"ם בטבריא, וחגיגה אחת בחוץ לארץ (ובאם אפשר – כמה חגיגות בכמה מקומות, הן בארץ ישראל והן בחוץ לארץ)¹³.

ראה מעבר לרף ע"ד

כ"ד טבת

יום ההילולא של אדמו"ר הזקן

(8) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ – התועדויות ע' 149: "ויש לקשר זה עם ענין הצדקה – ע"ד מארז"ל "יהיב פרוטה לעני והדר מצלי", ועל אחת כמה וכמה בנוגע להצלחה בלימוד הלכות כל התורה כולה ע"י הברכה מלמעלה – "כשם שעזרתני כו' כן תעזרני כו'" – שבודאי יש צורך בענין הצדקה".

וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התועדויות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ – התועדויות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים ליום".
(9) שם ע' 148.

וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התועדויות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ – התועדויות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים".

(10) ראה ש"פ שמות תש"נ – התועדויות ע' 161: "מכיון ששבת זו באה לאחרי ובהמשך לכ"ף טבת, יום ההילולא דהרמב"ם, וכ"ד טבת יום ההילולא דרבינו הזקן – כדאי ונכון ביותר שכל אחד יוסיף בענינים וכו'". וראה לעיל הערה 8.

(11) ש"פ שמות תנש"א - התועדויות ע' 153: "ויש להזכיר ולעורר גם אודות עריכת התועדות וכו'".

(12) שם הערה 48.

(13) ש"פ ויחי תשמ"ט – התועדויות ע' 158. "ומכיון ש"זכין לאדם שלא בפניו", הרי אלו שחוגגים סיום הרמב"ם ביום הסתלקותו יזכו גם את כל בני"ש שבכל שאר המקומות (גם אלו שחגגו בימים שלפנ"ז או שיחוגגו בימים שלאח"ז), כדי שאצל כולם יהי' העילוי והסגולה כו' דחגיגת סיום הרמב"ם ביום סגולה, יום הסתלקותו, עשרים בטבת".

עוד על לימוד וסיום הרמב"ם, ראה מה ש"ל בדף ע"ד לימוד וסיום הרמב"ם

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנה הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ"ד טבת - יום ההילולא של רבינו הזקן

לנצל יום זה

א. במשך יום זה יוסיפו בכל עניני קדושה, ובמיוחד הקשורים עם מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל ההילולא, ולהמשיך בזה - בימים שלאחרי זה באופן דפעולה נמשכת על כל השנה כולה¹⁴.

לימוד תורות

ב. כדאי ונכון ביותר, שכל אחד ואחת (גם נשים¹⁵) יוסיפו בקביעות עתים בתורת אדמו"ר הזקן, בלימוד שולחן ערוך שלו, ובספר תניא קדישא [ובפרט שבזמן זה צריכים התחזקות מיוחדת בזה]¹⁶.

ג. הנ"ל [בס"ב] כולל - להשייכים לזה - המנהג¹⁷ דכמה וכמה שבכל יום קודם התפילה ("ואמירת הריני מקבל כו'¹⁸") לומדים פרק תניא (על הסדר, או באופן אחר) - כל חד וחד לפום שיעורא דילי' [וכדאי לפרסם ולחזק מנהג זה]¹⁹²⁰.

ה. להוסיף בלימוד תורה אור ולקוטי תורה [ובפרט בענינים שהזמן גרמא - ה"חסיד'ישע פרשה" בתורה אור ולקוטי תורה]²¹, ובדרושים שלו שזכה דורנו ונדפסו לאחרונה, וגם בספרי נגלה שלו וכו'²².

14) ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 186: "שאו" כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" עולה למעלה, ומתגלה למטה, ועד שפועל ישועות בקרב הארץ". ושם ע' 188: "ותן לחכם ויחכם עוד - איך לנצל את יום ההילולא של רבנו הזקן, כל חד וחד לפום שיעורא דילי'".

15) ש"פ וראו תנש"א - התוועדיות ע' 175: "כיון שגם נשים מחויבות בלימוד התורה בהלכות הצריכות להן, ובלימוד פנימיות התורה... ולהעיר, שאמי מורית ע"ה היתה מעתיקה - בדיק ובמהירות - מאמרי חסידות שהיו מגיעים בבית אבי' (חסיד עוד מאדמו"ר מהר"ש), כפי שהיה נהוג בזמנים ההם, שהמתניו וציפו שיגיע מאמר חסידות מליובאוויטש, והיו מעתיקים אותו מיד בכמה העתקות וכו'. ויה"ר שבקרוב ממש נזכה לשלימות הגילוי דתורת אדה"ז - ספרי וכתבי-יד שלו ושל מעתיקים וכו', וידיפסו בדפוס את הענינים שהנם עדיין בכתבי יד".

16) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161. וראה ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 186: "החל מהוספה בלימוד תורתו - בספר תניא קדישא וכו'".

17) ראה ש"פ אחרי תשמ"ט - התוועדיות ע' 68: "המנהג טוב שנהגו חסידים (בדורנו וגם בדורות שלפניו)".

18) ראה ש"פ אחרי תשמ"ט - התוועדיות ע' 75: "כ"ק אדמו"ר שליט"א חייד, ואמר: לא שאלתי אצלם אם לימוד זה הוא גם לפני התחלת התפלה ממש, כולל גם לפני אמירת "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך", או לאחרי אמירת "הריני מקבל כו'". ומסתבר לומר שלימוד זה היה לפני התחלת התפלה ממש, גם לפני אמירת "הריני מקבל כו'", כלומר, שתחילה למדו פרק תניא, ורק אחר כך פתחו ה"סידור", החל מ"הריני מקבל כו'".

19) ש"פ אחרי תשמ"ט - התוועדיות ע' 69: "שבקימו - ה"ז קיום מ"ע מן התורה, לימוד תושבע"פ".

20) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161. וראה ש"פ אחרי תשמ"ט - התוועדיות ע' 75: "ולפלא, שמנהג זה אינו מפורסם, אף שגם בדורנו היו חסידים שנהגו כן, כפי שראיתי בעצמי אצל חסידים בדורנו".

21) וראה ש"פ לך לך (הערה 29) תשמ"ט - התוועדיות ע' 315: "להעיר, שאצל כו"ק חסידים מנהג ללמוד בכל שבוע ושבע (ובמיוחד - בשבת) החסיד'ישע פרשה (בשבתות החורף - בתורה אור, ובשבתות הקיץ (סיוט) החורף) - בלק"ת). ואצל כמה הי' המנהג ללמוד אותה (עכ"פ בשטחיות) עם בני משפחתם, גם עם ילדים בגיל בר-מצוה (או גם פחות מזה)". ושם ע' 321: "ובפשטות: "א חסידישער איז" - לא יתכן שלא ילמד ה"חסידישע סדרה" (ועוד לפני שתיית התה או הקפה...)".

ה. ללמוד הנ"ל עם הביאורים בזה מרבתינו נשיאינו²³ - הן הביאורים בנגלה דתורה (מאדמו"ר הזקן, מאדמו"ר האמצעי, שנדפס ספר פסקי דינים שלו לאחרונה, ועל אחת כמה וכמה מהצמח צדק, ומרבתינו נשיאנו ממלאי מקומם) והן בפנימיות התורה, תורת החסידות²⁴.

ו. [וכן] להוסיף בלימוד התורה ב"שני אור", נגלה דתורה ופנימיות התורה וכפי שנעשים דבר אחד²⁵.

שיעורים

ז. נוסף על הקביעות עתים בזה של כל אחד בפני עצמו, כדאי גם - להנהיג שיעורים ברבים בלימוד שולחן ערוך ותניא, ואפי' במקומות שיש כבר קביעות בזה - יכולים להוסיף בכמות ובאיכות²⁶.

גדול תלמוד שמביא לידי מעשה

ח. גדול תלמוד שמביא לידי מעשה - הוספה בעבודה דרבנו הזקן [בנתינת הצדקה, כמבואר גדול הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן]²⁷, ובכללות - הפצת המעינות חוצה²⁸.

פרסום

ט. כל זה צריך להעשות בזמננו בגלוי ופרסום (לא באופן ד"הצנע לכת") ובפרט שמצוה לפרסם עושי מצוה, בכדי שגם אחרים ילמדו מזה²⁹.

התוועדות

י. לעשות התוועדות בקשר עם כ"ד טבת, וללמוד שם מתורתו ולקבל החלטות טובות בקיום ההוראות דבעל ההילולא, ובמקומות שכבר עשו התוועדות - ניתן להוסיף בזה בכמות ובאיכות ובפרסום³⁰.

מנהג זה - לא הגיע, משום מה, לאמריקא... ואולי הגיע, אלא, שלא יודעים מזה, מכיון שעושים זאת באופן של "הצנע לכת"... וכל ישראל בחוקת כשרות.

אמנם, כבר דובר פעמים רבות שאין זה הזמן לעבודה ד"הצנע לכת" (ז"צן בא זיק אונטרן פאפליץ...). אלא אדרבה, יש לעשות הכל באופן של "שטורעם", כדי שע"ז יתוסף עוד יותר בהפצת התורה והיהדות".

וראה ש"פ חיי שרה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 324: "ובנוגע לפועל - יש לעורר, שכמו שלומדים את כל ספר הרמב"ם להיותו כולל את כל התורה כולה, עד"ז יש ללמוד את הספרים תורה-אור ולקוטי-תורה... [ובהתוועדיות שם ע' 299: "כל חלקיהם עד סימם"] וכשמימיים זאת פעם אחת, הרי "כשם שעזרתי לסיים כן תעזרי להתחיל כו'". יש ללמוד זאת עוד הפעם, ובאופן נעלה יותר כמובן".

22) ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 186: "שולחן ערוך וכו'".

23) ראה ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 188: "ויש להוסיף, שבלימוד תורתו של רבינו הזקן נכלל גם לימוד תורת החסידות דרבתינו נשיאינו שלאח"ז, החל מדרושי אדמו"ר האמצעי, כמ"ש בהקדמותי לספריו שמאמרים אלו הם תורתו של אביו בתוספת ביאור כו', וכן ביאורי והערות אדמו"ר הצ"צ, וכן המאמרים דרבתינו נשיאינו שלאח"ז, עד למאמרי כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו".

24) ש"פ וראו תנש"א - התוועדיות ע' 175.

25) ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 186.

26) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161.

27) שם: "כמבואר גדול הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן".

28) שם. וראה ש"פ שמות תשמ"ט - התוועדיות ע' 186: "עוד לאופן שזה פועל ב"זולמן" אותיות "לזמן", בזמן ומקום גדר העולם, כך שכל העולם נעשה חזור עם "שני אור וכו'".

29) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161. ושם: "ובפרט שמצוה לפרסם עושי מצוה... (ובאופן דקנאות סופרים תרבה חכמה), נוסף ע"ז שבשעה שמקבלים ההחלטה ברבים ובפרסום, איז מוסיפים בתוקף קיום ההחלטה".

30) ש"פ שמות תש"נ - התוועדיות ע' 161.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנה הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>